

Vi har altså også haft lejlighed til at gennemgå Naturfredningsforeningens forslag til vandmiljøplan III undervejs i forhandlingerne. Vurderingen var også her, at hastige reduktioner af udledninger af kvælstof og fosfor indebærer store økonomiske konsekvenser. Det kan man også forvise sig om ved at læse det faglige grundlag for vandmiljøplan III.

Præsidenten kom også med nogle påstande om, at det politiske resultat i form af vandmiljøplan III ikke yder det faglige udredningsarbejde retfærdighed. Det er jeg helt uenig i. Det er en ærlig sag, hvis man ikke kan lide resultaterne af det faglige udredningsarbejde. Det kan Danmarks Naturfredningsforening åbenbart ikke, for det kan læses i del 6, organisationernes udtalelser.

Men aftalen om vandmiljøplan III bygger på den faglige udredning, som er den største faglige udredning nogen sinde, som gør, at vi i dag kan tage en politisk diskussion om vandmiljøplan III. Så må oppositionen acceptere, at det faglige grundlag opgør omkostningerne på en måde, som de åbenbart ikke kan lide.

Oppositionen har så at sige meget travlt med at nedbringe kvælstofudledningen fra landbruget yderligere. Man forestiller sig, at udledningen kan reduceres med yderligere 20 pct. frem til 2010. Det er, som om oppositionen har glemt, at vi allerede har reduceret udledningen af kvælstof med næsten 50 pct. med vandmiljøplan I og II.

Det virker også, som om oppositionen har glemt, at vi er i færd med at implementere vandmedirektivet, som gør, at vi frem mod 2009 skal fastlægge mål og indsatsplaner for, hvordan de enkelte vandområder skal beskyttes. Stiller man generelt krav om yderligere 20 pct.s reduktion af kvælstofudledningen, vil man komme til at overregulere i forhold til visse vandområder.

Det er derfor min klare overbevisning, at den strategi, som regeringen har valgt, er den absolut bedste. Man satser massivt på udviklingen af teknologi og produktionsmetoder, således at vi i 2009 er klar til at sætte ind de steder, hvor der for alvor er brug for at reducere kvælstofudledningen, frem for at fortsætte den generelle regulering over hele landet.

Sidst, men ikke mindst, fremturer oppositionen atter med deres såkaldte kloge svinestop. Det er min klare overbevisning, at det stop ikke vil stå mål med de resultater, man vil opnå rent miljømæssigt, og at det i den grad vil være en belastning for erhvervet. Det er ikke målrettet.

Man maler med den brede pensel. Jeg har tidligere været inde på, hvordan vi som led i VVM-proceduren sikrer, at der ikke sker en udvidelse de steder, hvor det ikke er foreneligt med virkningerne for miljøet lokalt.

Så i forhold til ammoniakfordampning gennemfører vi, som jeg sagde, nu en gammel anbefaling fra Wilhjelmudvalget. Vi indfører nye 300-meter-beskyttelseszoner rundt om ammoniakfølsom natur som større heder, værdifulde overdrev, særlig værdifulde søer og højmoser. I alt tror jeg, at vi er oppe på omkring 328.000 ha. Så det er store områder, som de her områder udgør, altså dels områderne, dels det bælte, som vi lægger rundt omkring dem.

Her må der altså ikke forekomme udvidelse af husdyrbrug, hvis udvidelsen medfører en forøget udledning af ammoniak. Der er således tale om et målrettet stop for udvidelse af husdyrbrug der, hvor naturen har særligt behov for beskyttelse. Vi udmønter denne del af aftalen, i takt med at kortlægningen og afgrænsningen af områderne skrider frem.

Kl. 19.35

I forhold til lugtproblematikken er et stop heller ikke svaret. Nabogeneudvalget, hvor Dansk Landbrug og Landsforeningen af Gylleramte har siddet, har fremlagt en række anbefalinger. Meldingerne herfra er, at større afstand mellem nye driftsbygninger og naboer og intensiv satsning på bedre teknologi er de midler, der skal til. Også derfor mener jeg, at et svinestop blot vil forsinke udflytningen af stalde, der er forkert placeret, og det vil også forsinke indførelsen af ny teknologi. Det har vi i hvert fald ingen gavn af.

Må jeg så til sidst kun knytte en bemærkning til, for jeg har jo skullet lægge øre til en del, når jeg har lyttet til, hvad hr. Keld Albrechtsen har kunnet sige om tal. Når jeg sådan siger lidt om de her tal, er det ikke så meget, fordi man skal begynde at have en stor taløvelsesmagi i gang dernede. Jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen, som jeg i øvrigt ofte har en rigtig god debat med, at jeg synes, det er unfair.

Hr. Keld Albrechtsen ved, at man har sendt og afleveret et stykke papir til mig som miljøminister, til fødevarerministeren og til hele vores embedsmandsværk, hvor man i punkt 2, som jeg sagde før, skriver om en reduktion af fosforudledning med 50 pct. inden 2009. Så får man beregningerne, og de viser nogle store tab af arbejdspladser. Så kommer man over til et møde og forklarer, at det ikke helt var det, man havde